

Recensie

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

'Dances' werd een duet met drie uitvoerenden

Klassiek

Nora Fischer verving sopraan Claron Mc Fadden tijdens 'Andriessen & Moore' door Amsterdam Sinfonietta. Het had een onbedoeld mooi effect.

 Francine van der Wiel 1 november 2018

Nora Fischer (achterin) leende tijdens 'Dances' haar stem aan een 'playbackende' Claron McFadden, die de 'armchoreografie' kon uitvoeren met danser Tim Persent.

Foto Anna van Kooij

Andriessen & Moore, het programma dat Amsterdam Sinfonietta samenstelde als opmaat naar de 80e verjaardag van componist Louis Andriessen, was woensdagavond ongewoon spannend. Sopraan Claron Mc Fadden was de avond tevoren „als sopraan naar bed gegaan en ‘s morgens als bas opgestaan”, zodat het strijkersensemble als de bliksem een vervanging moest zoeken voor twee van de vier programmaonderdelen: naast Andriessens ...*Miserere*... en Kate Moores nieuwe *Arc-en-Ciel*, een wereldpremière van David Lang, geestverwant van Andriessen, en *Dances* van de 75-jarige Krisztina de Châtel.

De redding kwam uit Berlijn. Nora Fischer sprong op het vliegtuig, repeteerde een paar uur en stond 's avonds 'in burger' op het podium in de Hertzzaal van TivoliVredenburg in Utrecht.

Zo was het publiek tijdens Langs *Prayers for night and sleep* (voor cello, sopraan en strijkorkest) volkomen gefocust op de zangeres. Subtiel vertolkte zij de waaier aan gevoelens die een mens 's nachts kunnen bevangen: meditatie, angst, verlangen. Versmolten met de strijkersklanken klonk de eenzame stem van een slapeloze.

In *Dances* stond Fischer achter het orkest opgesteld. Zij leende haar stem

Klassiek

Andriessen & Moore

door Amsterdam Sinfonietta en Krisztina de Châtel. Gezien 31/10, Utrecht. Tournee t/m 4/11.

Inl: sinfonietta.nl, kdechatel.com

Componist Louis Andriessen wordt tachtig in juni. Amsterdam Sinfonietta eert de nog lang niet jarige meester deze maand al met een aan hem gewijde concerttour. Lees ook: **Strijkers malen als een brein in**

aan een 'playbackende' Claron
McFadden, die wel de
'armchoreografie' kon uitvoeren in
het duet met danser Tim Persent. Een onbedoeld mooi effect: de stem,
lichamelijke expressie en binnenwereld van de Egyptische prinses uit *The
Winged Pharaoh*, het boek dat Andriessen inspireerde, verdeeld over drie
uitvoerenden.

halfslaap bij vroege ode aan Andriessen

Dances (1991) werd oorspronkelijk geschreven voor choreografe Bianca van
Dillen. Choreografe Krisztina de Châtel voert haar op als door twijfel
geplaagde, majestueuze heerseres, met Persent als een schaduw dicht achter
haar. Ernstig bezingt Fischer/McFadden de zorgen die haar bedrukken
(boventiteling was fijn geweest), waarbij de gehoekte en gekruiste armen de
grenzen van haar handelingsvrijheid aangeven. Persents gekromde
houdingen en grotere bewegingsuitslagen illustreren haar gevoelens en soms,
als er hand- of oogcontact is, doorbreekt hij even de eenzaamheid van de
heerseres.

Eenvoudig, maar daarom niet minder expressief.